

Forfatter: Heiberg, Johan Ludvig

Titel: BREV TIL: Heiberg, Johanne Luise FRA: Heiberg, Johan Ludvig (1854-08-12)

Citation: Heiberg, Johan Ludvig: "BREV TIL: Heiberg, Johanne Luise FRA: Heiberg, Johan Ludvig (1854-08-12)", i *Fra det Heibergske Hjem*, J. H. Schultz Forlag, s. 254. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002922578-000-shoot-L0029225780000051.pdf> (tilgået 12. juli 2024)

Anvendt udgave: Fra det Heibergske Hjem

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Løverdag 12. August 1854.

Min egen kjære Hanne!

Altsaa er Du da nu i Franzensbad, for at bruge en Tilgift til Curen, og vil være her hjemme den 30. i denne Maaned, med Opgivelse af det sachsiske Schweitz og Dresden. Du kans. 255vel vide, at jeg hellere seer Dig den 30. August end den 7. eller 8. September, men jeg anseer mig dog forpligtet til at sige Dig, at Dahlerup, hvem jeg idag meddeelte Din Plan, er meget misfornøiet med den, og siger, at Du kan forspilde hele Curens Virkning ved at reise umiddelbart hjem efter at have tilendebragt den, istedenfor at søge en Hvile af 14, eller i det mindste 8 Dage paa et behageligt Opholdssted eller et Par saadanne. Jeg sagde, at Du kunde faae denne Hvile her hjemme, men han indvendte — hvad jo rigignok ikke er uden Grund — at saasnart Du er kommen hjem, vil Du blive overvældet af Visiter fra Morgen til Aften, og at denne Anstrengelse umiddelbart efter Curen vil være skadelig. Han frygter ogsaa for, at Du ved indtrædende Forandringer i Repertoiret skal komme til at spille for snart, hvilket jeg dog har besluttet at vogte Dig for i det Yderste, men det forstaaer sig, at naar Du ikke er her, undgaaer Du det lettere end ellers. Alt Dette har jeg maattet love Dahlerup at lægge Dig paa Hjerte, og nu maa Du selv gjøre, som Du vil. Kun Saameget vil jeg sige, at Hensynet paa Din Broder ikke bør komme i Betragtning. Den Smule Feu, han muligviis kunde miste ved at udeblive en 8 Dages Tid i Saisonen, bør han dog ikke betragte som et Motiv, og ialfald kan den jo erstattes ham, hvilket bliver et ubetydeligt Tillæg i Reise-Omkostningerne. Men jeg maa jo næsten være bange for at meddele Dig Dahlerups Raad, eller for at blande mig i Sagen med mine Forslag, siden Du har faaet den urimelige Mistanke, at jeg befinder mig bedre ved at være aliene end i Dit Selskab. Det gjør mig oprigtig ondt, at Du har kunnet have en saadan Tanke, selv om den, som jeg haaber, kun har været en Flyvetanke. Jeg kan ikke gjøre Andet end forsikre Dig om, at jeg i denne Sommer har været forfalden til Melancholie, idetmindste i mange Øieblikke, fordi jeg savnede Din daglige kjære og underholdende Omgang, fordi jeg tidt og mange Gange følte en Trang til at siges. 256Dig Et og Andet, som jeg nu maatte gjemme for mig selv, og at jeg vil betragte det som et i Sandhed glædeligt Øieblik, naar jeg seer Dig igjen efter den lange Fraværelse. Hvorfor vil Du troe, at det kun er Vanen, som binder mig til Dig? Hav dog mindre beskedne Tanker om Dig selv, og husk paa de mange Samtaler, vi have havt med hinanden, hvori den Ene har fremmet og udviklet den Andens Ideer. Hvorfor vil Du sige, at vi skulle begynde vort Ægteskab forfra? Jeg vil for min Part ikke slaae en Streg over de 23 Aar, som have bragt mig saa meget Udbytte og saa mange kjære Erinringer. Dersom denne lange Tid havde været spildt, da vilde det sikkert være unyttigt at begynde forfra. Det forekommer mig, at der er nogen Exaltation i disse Ytringer, men Du selv er jo en Hader af Exaltation, derfor maa Du selv holde Dig fri for den. Den Tid, vi have levet sammen, har ikke været saa gal, og det kan Du heller ikke mene, thi ellers kunde Du dog ikke have mig saa kjær, som jeg, Gud skee Lov, seer og veed. Jeg paaskjønner den af inderste Hjerte; vær Du heller ikke uskjønsom imod den. Man tilbringer ikke 23 Aar i hinandens Selskab, uden at der kommer enkelte Kurrer paa Traaden, uden at enkelte Misstemninger gjøre sig gjældende, men det er ikke disse, man skal dvæle ved i sin Erindring, men ved alt det Gode, man har nydt sammen og gjensidigt udviklet hos hinanden. Jeg ønsker derfor ikke saameget, at Alt maa blive nyt og bedre, men jeg ønsker snarere, som Koenen i »De Uafhængige«, 1) at Alt maa blive, som det er, fordi jeg i det Hele finder, at det er godt og lykkeligt. Men for at komme tilbage til den udvortes Anledning til disse Betragtninger, saa gjentager jeg, at Du selv maa bestemme Din Hjemreise, som Du anseer det for tjenligst for Dig selv. Naar jeg vidste en Maade til at skaffe Dig Fred for de utalige Hængetræer, som ville overhænge Dig fra Morgen til Aften, og selv for Dine virkelige Venner, som mene det godt, men ville være ubetænksomme, vilde jeg bede Dig komme saas. 257snart som muligt, thi jeg længes alvorligt efter Dig. Betænk nu Alt, og gjør hvad Du finder bedst. Huset her er trist og kjedsommeligt, naar Du er borte, men derpaa bar det ikke komme an, naar Talen er om nogle faa Dage meer eller mindre. Man kan ogsaa paa den anden Side sige, at naar Du selv føler Hjemvee, vil det forlængede Ophold ikke være Dig til den Nytte, som ellers. Kort sagt, jeg veed ikke at sige Mere, og maa nu overlade Bestemmelsen til Dig selv. Men deri er jeg ganske enig med Dig, at det er bedst at fortie Dagen for Din Hjemkomst. Jeg skal vistnok holde den hemmelig, for at jeg kan være den Eneste, der modtager Dig. Naar nu blot Din Broder virkelig gjør ligesaa!

De smukke Pocaler vare altsaa en Sending fra Dig. 1) Det var ogsaa klodset af Phister at sende dem herud uden nærmere Besked. I Onsdags var jeg da samlet med ham og Rottbøll, og han fortalte mig nogle Smaatræk af Dit Liv og Levnet i Marienbad. Efter Bordet, da det allerede var mørkt, kjørte vi ud paa Nørrebro til en Gartner, og besaae den store Vandlilie, *Victoria regia*, som i denne Tid fremvises hele Dagen og om Aftenen ved pragtfuld Belysning. 2) Næste Dag var jeg paa Sølyst, hvor Suhr viste en stor Naivetet. Ved Bordet udbragte han nemlig en Skaal for de fraværende Fruer, og sagde, med et Blik paa Martensen, Tscherning og mig: »Her mangle virkelig flere rare Fruer.« Da jeg herpaa svarede: »For det Første Husets egen Frue, som er paa Gjorsløv,« sagde han: »Ja det er sandt, det havde jeg saamænd slet ikke tænkt paa.« — Ole Bang er idag bedre, efter at han forleden er bleven opereret for sine Bylder, men ganske uden Fare er han dog endnu ikke. — Louise Wiehe var her idag, og bad mig hilse Dig. Hendes Søster er i Aalborg, og hendes Moder i Aarhus.

Nu komme Theaterstykkerne anstigende. 3) Foruden det af Hertz fik jeg igaar et af Hauch, et Beduinstykke, hvori Høedt maaskee kan bruge Jerochams Dragt, og forleden fiks. 258jeg Jfr. Beyers Bearbejdelse af det Shakspearske Lystspil. Jeg har endnu ikke faaet Tid at læse dem. Jeg har ogsaa faaet et, med hvad Feil det

Heiberg, Johan Ludvig, *Fra det Heibergske Hjem,*

kan have, interessant og ualmindelig, fransk Stykke, som snart kan blive oversat, men der er dog Et og Andet at betænke derved. Idag fik jeg den første Prøveseddel i Saison; »Min Lykkestjerne« og »Turandot« figurerer derpaa. 1) Jeg har bestemt, at den første Forestilling skal være »Min Lykkestjerne« og »Brama og Bayaderen«. Naar nu blot ikke Madame Fossum gjør Planen til Intet. —

Vor Havetrappe er nu gjort istand — uden Skade for Ma-trosens Vers — og malet første Gang. Havestuen vil blive indrettet efter Din Forskrift til Marie. Caroline er bestandig endnu sengeliggende, og ventes ikke at komme op før om 8 Dage i det Tidligste. Den store Nerium i den gule Stue har nu faaet store røde Blomster, og Gartneren siger, at den vil vedblive at blomstre til efter Din Hjemkomst.

Søndag den 13de.

Ovenstaaende skrev jeg igaar Aftes, og vilde idag fort-sat Brevet, men maa nu fatte mig i Korthed, fordi jeg, med Skam at tale om, har forsovet mig. Men jeg skriver igjen en af de første Dage, især om jeg forinden maatte være saa heldig at faae Efterretninger fra Franzensbad. — Hos Din Mo-der var jeg igaar, hun sagde, at det var hendes Bryllupsdag, og at Du havde lovet hende at tænke derpaa. 2)

Ja, min kjære Hanne! Naar Du paa Dine Spadseretoure troer at høre Nogen kalde Dit Navn, saa tro kun, at det er mig, thi i mine Tanker gjør jeg det ofte. Gud veed, hvad Du har for Tanker om mit Liv her hjemme, naar Du troer, at jeg ret nyder min Frihed. Jeg har aldrig levet mere stille og indgetogent og udenfor Verden end i denne Sommer. Jeg har nogle Gange været buden til Middag, men det er ogsaa det Hele. Jeg har været een Gang i Tivoli, og een Gang i Thorvaldsenss. 259Museum, og forleden hos Vandlilien, hvilket dog kom ganske tilfældigt, og jeg har een Gang spadseret gennem Kongens Have over Volden. Paa Strandveien er jeg ikke kommen længere end til Sølyst, og har ikke havt min Fod i Dyrehaven. Først forrige Søndag, da jeg var paa Sølyst, kjørte jeg en Tour ad de sædvanlige Dyrehavsveie, fordi Anna Meyer, for hvem jeg havde beklaget mig over, at vi aldrig mere kjørte, havde sagt det til Suhr. 1) Saaledes er mit Liv, det kjeder mig ikke, thi jeg har Nok at tænke paa, men Du kan nok indsee, at den Afvexling, som Din Nærværelse frembringer, alligevel maa savnes i mangfoldige Øiblikke. Altsaa, min kjære Hanne! Kom, saasnart Du kan og maa og bør, og Du vil modtages med aabne Arme af

Din hengivne
J. L. Heiberg.